

KUPUJTE VOJNE BONDE!
Najstarejši slovenski dnevnik v Ohio
★
Oglas v tem listu so uspešni

ENAKOPRAVNOST

EQUALITY

NEODVIŠEN DNEVNIK ZA SLOVENSKE DELAVCE V AMERIKI

KUPUJTE VOJNE BONDE!
The Oldest Slovene Daily in Ohio
★
Best Advertising Medium

VOL. XXVIII.—LETO XXVIII.

CLEVELAND, OHIO, MONDAY (PONDELJEK) JULY 23, 1945

ŠTEVILKA (NUMBER) 170

Amerika sviri Japonce: vdajte se, dokler je še čas!

Gen. Franco igra komedijo z "novo vlado"

MADRID, 21. julija. — Včeraj je gen. Franco imenoval novo vlado, v kateri so bili stari falangisti nadomeščeni z novimi, ki so baje naklonjeni monarhiji, drugacije pa je položaj tak kot je bil.

Dokaz temu je navdušen članek v falangističnem časopisu "Arriba", ki poje slavo novi vladi, o kateri pravi, da predstavlja nadaljevanje "falangističnega ideala."

Omenjeni list dalje pravi, da spremembe v kabinetu "novi korak" v življenju Francove stranke, ki je edina v Španiji. Zunanji minister Jose Felix Lleras, ki je eden izmed petih članov kabineta, ki so bili odstavljene, bo menda poslan v Washington kot poslanik.

Novi zunanji minister je katoliški vodja Alberto Martin Artajo, znan simpatičar falangistične stranke.

Courtney Ward obtožuje

Courtney D. Ward, tajnik disidentskega sveta barbarskih uni, je bil na zahtevo Wm. Greed, predsednika A. F. of L., izločen kot delegat Clevelandске delavske federacije, je v soboto izšel, da je bila ta akcija podzeta proti njemu vsled tega, da je ponovno zahteval preiskavo finančnih poslov pri lokalni federaciji. Ward je direktor obožil federacijskega predstavnika Wm. Finegana, federacijskega tajnika Thomasa Lenana in Edwarda Murphyja, predsednika sveta voznikov, da so zapleteni v finančne nepravilnosti, ter izjavil, da bo z njim nadaljeval sodnijo. Kar se tiče trditve, da je bil izločen zato, ker je svojo roko sklical konferenčni stol, da bi federacija delovala v svetovno zvezo stroflovni uni, je navadna pretveza pravi Ward.

Razočarana žena

Mrs. Mary Evans, stara 25 let, ki ima v oktobru postati mati, je v soboto zvedela, da njen mož, katerega je poročila lani jeseni, dolg kriminalen rekord in da je pred par leti zbežal iz državne ječnice. Mlada žena pa trdi, da je bil mož dober z njo in da bo čakala, dokler ne pride zopet na prostost. Bila je pod vtisom, da mož nočno delo, sedaj pa prihaja na dan, da je ves čas delal. Poglej tega, da je ropal, tudi prišlo na dan, da ima v lahko huntu še eno ženo, od katere ni nikoli dobil razporeke.

VEST IZ DOMOVINE

Mr. Anton Lesar, 1193 E. 61. je 30. junija poslal svoji ženi telegram v Dolenjo vas pri Ribnici, ki je prejel odgovor, da ste ona njena starejša sestra Marija, ki je zdrava, a otroci, da so od splošnega zračnega omrežja na daljnem zapadu. Dasi popoln samouk, je danes eden najuglednejših mož v trgovskem in pod-

Prijatelj Nove Jugoslavije

NICK BEZ

Ko se je predsednik Truman koncem junija podal na prvi oddih, odkar je nastopil predsedniški urad, je obiskal državo Washington na skrajnem severozapadu, ki slovi radi svojih naravnih krasot in svojega poljedelstva. Ob tisti priliki so bile v javnosti priobčene slike, ki so prikazovale predsednika na ribolovu v Pudget Soundu. Z njim v čolnu sta bila dva moža. Eden je bil washingtonski governor Wallgren, drugi pa je bil označen kot "Nick Bez, a burly Yugoslav who operates Alaskan fishing fleets."

Kdo je Nick Bez?

On je, dasiravno malo poznan med širšo jugoslovansko javnostjo v Ameriki, eden tistih redkih rodoljubov, ki malo govore, pa tem več delajo. Je predsednik Ameriškega odbora za svobodno Jugoslavijo v Seattle, Washington, in je velikopripomogel v obliki ameriški javnosti in med visokimi uradniki krogi za pravilno ocenitev borbe jugoslovanskih narodov.

Bil je slej ko prej v tesni zvezi z Združenim odborom jugoslovanskih Amerikancev in rešilno akcijo za Jugoslavijo in prispelval za delo teh organizacij blizu dvajset tisoč dolarjev. Na letnem zborovanju Združenega odbora v Pittsburghu je bil soglasno izvoljen za blagajnika Združenega odbora.

Mr. Bez ni samo eden najzavednejših jugoslovanskih rodoljubov v Zed. državah, temveč tudi eden najzavednejših industrialcev na ameriškem zapadu. V Ameriko je došel l. 1910 kot mladenič iz sela Selce na otoku Brač. Iz New Yorka se je podal v Tacoma, Wash., kjer se je pridružil tamošnji naselbini dalmatinskih ribičev. Prvo njegovo delo je bilo pod kapitanom Lee Markovičem, ki je danes blagajnik Ameriškega odbora za svobodno Jugoslavijo. Zbog svoje delavnosti in naderjenosti je Mr. Bez kmalu postal delničar in predsednik Peninsula Packing Co. v Alaski.

Pozneje je organiziral zračno progo Alaskan Airways, ki je danes združena s Pan-American Airways. Med njegova največja podjetja spada organizacija zračnih linij, ki tvorijo del splošnega zračnega omrežja na daljnem zapadu. Dasi popoln samouk, je danes eden najuglednejših mož v trgovskem in pod-

jetniškim življenju ameriškega zapada.

Mr. Bez, čigar polno ime je Bezmanilović, je star 50 let. Za veliko vemo, s katero se je vrge na delo za svobodno Jugoslavijo, so bila morda vzrok poročila o okrutnostih, katerim so bili izpostavljeni njegovi očji rojaki z otoka Brač, ko so tam gospodovali naciji in fašisti. Njegov najstarejši brat je bil odgnan v Nemčijo na suženjsko delo, dočim se je njegov mlajši brat z drugimi Bračani vred boril v vrstah Titovih partizanov.

Naši fantje-vojaki

Pvt. Stanley Peklaj, sin Mr. in Mrs. Jack Peklaj, 19420 Tyrone Ave., je prišel domov na dopust iz Nemčije za 30 dni. Po dopustu se bo vrnil na službeno mesto v Kentucky, odkoder bo najbrže poslan na Pacifik. Preko morja se je nahajal od aprila. Prijatelji so vabljeni, da ga obiščejo na domu staršev.

Za 10 dni se je nahajal na dopustu Pvt. Arthur E. Tibijas, sin Mr. in Mrs. Rudolph Tibijas, z Huntmere Ave. Ob tej priliki se je zaročil z Miss Lillian Strazisar, hčerko Mr. Joseph Strazisar, E. 169 St. Čestitamo!

PODR. ŠT. 48 SANS

Jutri večer ob osmih se bo vršila redna mesečna seja podružnice št. 48 SANS v navadnih prostorih Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. Podatno bo polletno poročilo in na dnevnem redu bodo tudi druge važne zadeve, vsled česar se vabi zastopnike in člane na obilno udeležbo.

RUS APELIRA ZA VEČ ŽIVEŽA ZA JUGOSLAVIJO

BELGRAD, 21. jul. — M. Sergejčič, načelnik UNRRA misije v Jugoslaviji, je danes izjavil, da bo tekom prve zime izza osvobođenja umrlo na tisoče Jugoslovancev, ako se ne bo povečalo sedanjih nezadostnih pošiljatev hrane v deželo.

Sergejčič, 36-letni inženir iz Moskve, je došel v Jugoslavijo kot načelnik UNRRA misije iz Perzije, kjer je nadziral lend-lease pošiljave iz Zed. držav.

On pravi, da zavezniška komisija, ki kontrolira relief v okupiranih deželah zapadne Evrope, to je v Nemčiji, dobiva mnogo več živčev kot pa ga dobivajo osvobodjene zavezniške dežele.

Nuernberg določen za obravnave proti vojnim zločincem

LONDON, 21. julija. — Danes je bilo tukaj naznanjeno, da je bil Nuernberg, kjer so naciji nekdanj obdrževali svoje letne kongrese, na katerih so kovali načrte za vojno in podjarmljenje sveta, izbran kot mesto, v katerem se bodo vršili procesi proti nemškim vojnim zločincem.

Ameriške, britske in francoske delegacije, ki bodo vodile prosekucijo proti visokim nacijem, so že odletele v nacijsko "sveto mesto", da si ogledajo prostore, kjer se bodo vršili procesi.

Odhod delegacij ustvarja vtis, da se bo prvi proces kmalu začel, in domneva se, da bo prvi posajen na zatožno klop eden izmed vodilnih nacijskih poglavarjev, ki utegne biti rajhsmaršal Goering.

BOLNICARKA UMRLA NA BOJIŠČU

Poznana družina Mr. in Mrs. Frank Mramor, 1523 E. 173 St., je bila obveščena od vojnega departamenta, da je 14. julija umrla njih hči Capt. Juel S. Mramor, ki se je nahajala pri bolničarkah v Novi Gvineji. Preko morja se je podala v januarju, 1942 s skupino bolničark iz Lakeside bolnišnice, kjer je bila uposlena, predno se je podala v armadno službo. Eno leto je prebila v Avstraliji, potem pa je bila poslana v Novo Gvinejo. Svoje zadnje pismo je pisala sestri Beverli 7. julija iz Fuischhafen, Nova Gvineja. Podrobnosti o njeni smrti niso bile še sporočene po vojnem departamentu.

OHLJČANI SO POPILI LETOS ZE MNOGO PIVA

COLUMBUS, 21. julija. — V prvih petih mesecih tekočega leta so Ohijčani popili 1,936,095 sodov piva, kar pomeni, da je prišlo okrog 90 steklenic piva na osebo, oziroma 18,118 sodov več kot pa tekom iste dobe lanskega leta.

POBIRANJE ASESMENTA

Tajniki društev v okrožju Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd. bodo pobirali asesment za tekoči mesec v torek, od 6. do 8. ure zvečer. Članstvo se opozarja, da upošteva tozadevno.

Nacijski mogotci so zaprti kot navadni zločinci

MONDORF, Luksemburg, 21. julija. — V prostorih nekdanjega hotela "Palace", ki je bil spremenjen v ječo, se nahaja 52 nekdanjih nacijskih mogotčev, ki čakajo tam, dokler zavezniška komisija za vojne zločine ne odloči njihove usode.

V tej pisani družbi se nahajajo rajhsmaršal Herman Goering, admiral Karl von Doenitz in zunanji minister Joachim von Ribbentrop, ki pa sedaj, ko so oskubljeni vseh vidnih znakov svoje nekdanje oblasti, niti malo ne izgledajo kot "supermani", ki so upali postati gospodarji sveta.

Zaprti naciji morajo sami čistiti svoje sobe

Z nacijskimi mogotčev se postopa kot z navadnimi zločinci. Nastanjeni so v sobah, iz katerih se je vzelo vse udobnosti, ogledala in električne luči. Za ležišče jim služijo zasilne postelje z blazinami, ki so nabasane s slamo, in vsak mora svojo celico sam čistiti.

Iz vseh oken so bile odstranjene navadne šipe, katere se je nadomestilo s šipami iz posebnega stekla, katerih se ne da razbiti, da se prepreči samomorilne poizkuse. Okrog hotela stoje s strojnimi opremljene vojaške straže, katerih cevi so naperjene proti oknom, za katerimi so zaprti nacijski mogotčev.

Goering se nahaja sedaj v bolniškem oddelku, kamor je bil poslan, da se odvadi uživanja narkotičnih snovi, katere je ob svojem prihodu jemal v 20krat večjih dozah kot je normalno. Ena razlika med njegovim in drugimi sobami je ta, da je opremljena z večjim stolom. Navaden stol, ki se je nahajal v sobi, se je namreč polomil pod njegovo težo.

Edina "zabava" so filmi nacijskih grozodejstev

Red, ki vlada v hotelu, je skoro isti kot v zveznih ječnicah v Zed. državah, s to izjemo, da edini filmi, ki se tukaj kažejo, so filmi grozot v nacijskih koncentracijskih taboriščih.

Ko je došel anti-semitski propagandist Julius Streicher, admiral Doenitz in nekateri drugi niso hoteli jesti z njim pri isti mizi, češ, da ga smatrajo za največjega nemškega kriminalca. "Ampak to sem hitro uredil," pravi polkovnik Andrus, ki je poveljnik v hotelu. "Povedal sem jim, da njihove vojske in mornarice ni več, da je celo njihova država dejansko prenehala obstojati, in da bodo jedli z vsakim, ki ga bom jaz posadil k mizi."

Dr. Robert Ley, načelnik nacijske fronte, je očitno preziran od svojih soujetnikov, in skoro nič manj nepriljubljen med njimi je debeli Goering, ne glede na njegove obilne in lakajske manire.

RACIJA PLINSKIH PEČI BO KONČANA

WASHINGTON, 20. julija. — Koncem julija se bo končala racija peči na plin in bodisi za kuho ali gretje. Se nadalje ostane v veljavi racija peči na olje.

Ameriško bojno brodovje zdrobilo japonski konvoj

WASHINGTON, 21. julija. — Ameriške radijske poročila v Californiji, na Havajskih otokih in Saipanu so danes naslovile na Japonce poziv, da se podajo pred premočjo ameriškega orožja, dokler se ni prepozno.

Stotnik E. M. Zacharias je kot uradni predstavnik Zed. države v radijski oddaji na Japonce izjavil:

"Potrpežljivost ameriškega ljudstva gre hitro proti kraju. Ako želijo Japonci uteči uničenju, tedaj se morajo vdati kmalu ali pa za vselej izgubiti prilžnost, katere se jim še nudi."

Trumanova strategija glede ruske akcije proti Japoncem

POTSDAM, 22. jplija. — Svarilo na Japonsko, da se takoj preda, ako hoče uteči popolnemu uničenju, je bilo objavljeno z osebno vednostjo predsednika Trumana, pravijo poučeni viri.

Truman je očitno del Trumanove strategije, ki je s tem dal Japoncem razumeti, da ako ne kapitulirajo sedaj, ne bodo imele opravlja samo z Ameriko, temveč tudi s Sovjetsko unijo.

Novi grobovi

Po daljši bolezni je umrl večeraj okrog 5. ure popoldne dobro poznani pionir Matija Ermakora, star 77 let. Pogreb se bo vršil iz Zakrajskega pogrebnega zavoda. Podrobnosti bomo poročali jutri.

MARY PODNAR

V North Side bolnišnici v Youngstownu, O., je v soboto ob 11:30 uri dopoldne umrla Mary Podnar, rojena Crnković, stara 61 let, stanujoča na 760 E. 232 St. Doma je bila iz sela Viduševic na Hrvatskem. Bila je članica društva Majka Božja Bistrička št. 47 HBZ. Tu zapuščala soproga Michaela, štiri otroke: Steve, Mrs. J. M. Budak, Matthew, Sgt. Emil v Nemčiji, tri vnuke in sestro Mrs. Agnes Budak. Pogreb se bo vršil v sredo ob 9. uri zjutraj iz pogrebnega zavoda A. Grdina in sinovi, 1053 E. 62 St., v cerkev sv. Pavla na E. 40 St. in St. Clair Ave., ter nato na Calvary pokopališče.

ANTON KOBE

Po dolgi bolezni je večeraj zjutraj preminil Anton Kobe, star 70 let, stanujoč na 7503 Aetna Rd. Doma je bil iz vasi Uršnega sela, fara Toplice pri Novem mestu, odkoder je prišel v Ameriko pred 50 leti. Bil je član društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ in društva sv. Imena. Tukaj zapuščala soproga Anno, rojeno Bukovec, sinove: Antona, Josepha, Alberta, Franka in Louisa, sestro Agnes Krall v Collinwoodu, in več drugih sorodnikov. Pogreb se bo vršil v sredo ob 8:30 uri zjutraj iz Louis L. Ferfolia pogrebnega zavoda v cerkev sv. Lovrenca ob 9. uri in nato na Calvary pokopališče.

Duluth, Minn. — V bolnišnici St. Mary's čaka na operacijo Anton Nemgar iz Eveletha. — V isti bolnišnici je bila tudi operirana Frances Železnikar, hči družine Joe Železnikar iz Dulutha.

Houston, Pa. — Dne 11. julija je bil pobit v pregovorniku Joseph Delost, star 58 let in doma iz Koritnice na Krasu. Bil je odpeljan v bolnišnico v Pittsburghu, kjer se nahaja v kritičnem stanju.

Bannock, O. — Pfc. Frank Cherne ml. je bil v Avstriji odlikovan z bronasto medaljo za hrabrost, ki jo je pokazal 26. aprila. Z nekimi vojakom sta naskočila utrjeno pozicijo v trenutku, ko so Nemci hoteli streljati v hrbe ameriških vojakov, katerim sta rešila življenje. Enega Nemca sta ubila, dva pa ujela. Frank služi pri 67. pehotni diviziji.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROČNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$5.50
For Half Year — (Za pol leta)	\$3.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$9.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

JUDEŽ

Naslednji značilni članek, ki je izšel v "Novicah" dne 17. marca, 1945, je spisal duhovnik dr. Metod Mikuz, ki se je skozi vso dobo osvobodilne borbe nahajal s partizanskimi četami.

Kmalu bo Velika noč. Kot po vsem svetu, bodo tudi pri nas po cerkvah prebirali pasijon, kjer je zapisana žalostna zgodba o Judi Iškarijotu. Kako bo takrat pri srcu vsem tistim, ki bodo morali spoznati in videti v tej ogabni osebi samega sebe in v njenem še bolj ogabnem dejanju svoje delo—izdajstvo? Morda, pravim morda, bo tako, kot je bilo Judežu v noči med prvim Velikim četrtkom in Velikim petkom.

Komu dopadljivo delo je izdati sovražniku v roko svojega bližnjega, svojega brata, svoj dom, domačo vas in svoj narod? Kako malo bi nam mogel sovražnik, če bi ne bilo tebe, slovenski izdajalec. In ta izdajalec je za bore judežve groše prodal sebe in s svojim prodanim prstom pokazal na to, kar je bilo nekdanj njegovga, svojega lastnega brata in sestro, mamo in očeta. Nič drugega si ni mogel misliti pri tem, kot le pobijte jih, ne maram več ne enega ne drugega. Več kot gotovo je, da jih v resnici ne mara, saj mu je bila njihova poštenost, dobrota in ljubezen močan trn v peti; ker ni sam hotel biti nikdar ne dober ne pošten. Prav zato je izdal vse to, ker mu je bila neprestano živa vest in neprestan opomin njegovemu napačnemu in zgrešenemu življenju.

Ne jokamo in tudi hudo nam ni za nobenim izdajalcem. In narodu ni ne danes ne jutri žal, da jih bo izgubil. Kajti njegova last in vrednost so prenehala biti že pred leti, ko se ni bilo nobenega vidnega sovražnika. Že takrat so bili vsi ti ljudje hudobni in ničvredni, tako, da je nad njimi zmajal z glavo vsak dober in pošten človek! Če pogledamo njihova imena in obraze in če smo poznali njihovo prejšnjo življenje, moremo danes povsem mirno reči, da ni prav nič čudnega in da je prav razumljivo, da so zašli na tako pot. Tudi takrat, ko jih je domovina dvakrat klicala na pravo pot in jim dvakrat ponujala roko v spravo in odpustčenje, smo vedeli, da bodo ostali to, kar so, gluhi, nesprejemljivi za dobro in odpuščajočo besedo. Še smejali so se nam in se norčevali iz nas.

No, in za temi nam danes res ni žal. Tudi sejalec, predno gre sejati, odbere žito in vseje samo dobro. Nam tako ne bo treba nobenega izbiranja in kar je plevla, ne bomo sejali na svobodne njive novega življenja. Eno samo smetnjavo zrnje bi lahko pokvarilo vso njivo.

Hudoben človek, če nima prav nobene dobre volje popraviti se, ostane hudoben in takemu je kaj lahko postati in ostati izdajalec. Tudi Juda Iškarijot je bil tak in kradel je od skupnega apostolskega denarja in ta denar—čprav samo 30 srebrnikov, vrednost zapuščene in ne obdelane njive—ga je pripeljal na izdajalsko pot. Ali ne izdajajo in so izdajali vsi slovenski izdajalci za denar? Bilo jim je že dovolj celo samo obljubljeni in potem nikdar izplačano plačilo. Zakaj? Ker so bili poprej ali tatovi ali uživalci vseh sort in oblik in nepošteni ljudje. Rabili in navezani so bili na denar in sovražnik jim ga je dal. Ne sicer veliko in povrhu še slabo obleko, slabo hrano, slabo orožje in še veliko slabih reči. Že na tem pa lahko vidimo vso bednost in nevednost slovenskega izdajalca!

Morda jih sicer v cerkvah imenujejo Kristusove junake ali kaj temu podobnega, a kaj jim to pomaga, če o tem niti sami niso prepričani in tudi ne gospod, ki jim to govori. Morda gredo tudi k spovedi in k obhajilu, a kmalu potem jim ni prav nič ubiti nedolžnega človeka, posiliti ženo ali dekle, in še mrtvim iztakniti oči.

Prepad, klič prepad, je zapisano v sv. pismu. In to se bridko uresničuje vsak dan pri vseh slovenskih izdajalcih. Njihova prva in v volji in v srcu nepopoljšna tatvina ali drugi zločini so priklicali nove, ti zopet nove in—nazadnje so si spletli iz vsega tega in še kot vrhunec vsega prežalostno krono narodnih izdajalcev.

In konec teh ljudi? Vidimo ga vsaki dan, ko pade izdajalec od poštene krogle našega borca. Morda muhast

Urednikova pošta

Obdržite dobre mestne odbornike

Samo še dober teden dni, in zopet se bodo državljani mesta Cleveland podali na volišče, da oddajo svoje glasove za mestne in okrajne uradnike, ki bodo za določeno dobo vodili javne posle. Da li bo mesto in okraj napredoval pod administracijo, ki se jo postavi na čelu, odvisi od tega kakšne moče bodo volilci izvolili.

Primarne volitve, ki se bodo vršile v torek, 31. julija v Clevelandu, so nadvse važne. Ne bi smelo biti niti enega državljanina, ki je registriran, ki se ne udeleži teh volitev. Ako dober kandidat ne dobi nominacije pri primarnih volitvah, ga tudi ne morete voliti pri glavnih volitvah, zato storite svojo dolžnost—pojdite na volišče 31. julija in s svojim glasom nudite dobrim kandidatom priliko priti zopet na glasovnico.

Kandidat za ponovno nominacijo v mestno zbornico je Brainard Fransworth sedanjí councilman v 6. vardi. Tekom svojega uradovanja se je izkazal vrednega zastopnika. S svojim sodelovanjem za zboljšanje mesta in varde, katero zastopa, je veliko pripomogel do uspeha. Skušal je služiti interesom v splošnem, da bi čim bolj ustregel. Bil je med onimi, ki so se prizadevali, da bi se

znižalo stroške upravljanja elektrarne ter cene konzumentom

zboljšalo mestno postrežbo z ozirom na pobiranje smti in odpadkov ter za popravilo cest

odstranilo vse nevarnosti, ki bi znale škodovati zdravju in lastnin, kot naprimer plinski tanki, itd.

takoj podvzelo korake za načrte o povojnih problemih

zboljšalo postrežbo na mestni poulični železnici in znižalo ceno vožnji, ker prebitek poulične kaže več milijonov preostanka

povečalo moštvo policijskega in ognjegasnega departmanta v varnost življenj in lastnine

da bi se zboljšalo in povečalo javno oskrbo zdravja, zgradilo več bolnišnic, da bi se olajšalo sedanje natrpanost, in se preskrbelo za boljšo postrežbo z ozirom na nujno pomoč ponesrečencem v slučaju prometne ali drugačne neizgode.

Če hočete, da boste še nadalje imeli takega mestnega zastopnika v zbornici, ki bo vedno napel svoje moči, da se sprejme take zakone, ki bodo v splošno dobrobit, oddajte vaš glas 31. julija za ponovno nominacijo sedanjemu zastopniku Brainard Fransworth.

Naročnik.

Društveni koledar

1945

5. avgusta, nedelja. — Društvo "Soča" št. 26 S. D. Z. priredi piknik na vrtu Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.
2. septembra, nedelja. — Proslava 20-letnice društva "Velebit" št. 544 SNPJ v Domu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

usoda le izbira in nameni takega samo tistim, ki so manjši in z manjšo odgovornostjo. Vseh pravih in velikih izdajalcev, pa naj nosijo kakršno koli, magari generalsko ali duhovniško obleko, pa bo njihov konec podoben koncu njihovega velikega mojstra Judeža, ki se je obesil in tako umrl najbolj žalostne in grde smrti.

JUS KOZAK:

DOMOVINSKA TROBENTICA

Dvakrat me je letalo neslo nazaj. Pripluli smo v zgodnjih nočnih urah nad domovino, ki sem jo skozi majhno okence željno iskal s pogledi. Nisem je uzrl. Letalo ni moglo pristati, okrenilo se je v velikem loku in me zaneslo nazaj čez morje, od koder sem prišel. Nato čakanje in čakanje, pohodi na letališče in zopet nazaj. Tri mesece. Čim bolj sem si prizadeval živeti se v minute, sekunde, ko se bo letalo spustilo na rodna tla, tem bolj se je predstava o pristaniku meglila in z njo se je odmikalo upanje.

Nenadno, ko smo najmanj pričakovali, pride obvestilo: jutri letimo. Zvečer potrjeno. Ni dvoma. In vendar, mogoče zopet ne? Če ima človek takšno smolo, ugiba le, kaj se bo to pot pripetilo, da ne bomo odleteli. Rado se muza, ko si seževa v roko. Tolikokrat sva se že poslovala, da se obema zdi vse le še komedija.

Jasno nebo se prične drugo jutro zastirati od severa. Zarje nad morjem so škrlatne. V dolgih vrstah stoje zeleni zračni kiti, letala "Douglas", in čakajo. Piloti se oblačijo, si nadevajo rešilne čolne in padala, splezajo v stroje, propelerji zažene viharje. Preizkušajo motorje. Molče izroče tudi nama žolte čolne in padala. S tovarišem Juletom se spogledujeva, kdo nama jih bo nadel. Prvo letalo že leti po zemlji. Motorji prično grmeti, da se tresse ozračje in letalo se odlepi od zemlje.

Še zadnji dim cigarete, vstopiti morava. Naš kit se pomika čez letališče, človek pričakuje, da bodo krila vsak čas pričela prhutati. Motorji prično oglušno bobneti. Drsimo, komaj čutno se stresemo in ko pogledam skozi majhno okence, vidim, da smo že nad oljkami. Plavamo. Spodaj se dviguje dim iz tovarniških dimnikov, ljudje hite med oljčnimi nasadi proti mestu. Napravimo predpisani krog nad letališčem. Vedno manjše so hišice. Svet se izpreminja v ploskve. Za nami je ostalo mesto, ploskve hiš, na vzhodni strani ploskev morja, na zahodni ploskev oljčnih gajev in zelene ozimine.

Šest kitov se z enakomernim zamolklim bobnenjem vrta skraj zrak. Pet jih vidiva. Dva čisto blizu, toliko, da ne zadenejo, trije precej na levi. Torej plavava na skrajni desnici. Srednje letalo, ki plava nekoliko spredaj, je zdrknilo. Takoj nato pade tudi naše. Leva tri so se dvignila višje. Morje pod nami se peni, se žene proti obali, kamor obračajo tudi letala. Kakor je videti, se ogibamo morja, nad katerih se vedno bolj temni in nas od časa do časa ovijajo temne, cunjaste megle. Močan severovzhodnik jih žene. Gledava obalo, ob kateri se lomijo beli valovi. Na kopnem velike ploskve živo zelene ozimine in sivi oljčni gaji. Tu in tam samotna hišica, od koder nas najbrže opazujejo, kakor sem včasih sam gledal težke stroje, ki so bobneli skozi višine in si nisem mogel predstaviti, kako je človeku pri srcu, kadar se odlepi od zemlje. Tri četrt ure je minilo, ko nam angleški spremljevalec pokaže z roko, da se bomo spustili. Letališče je v močvari tik za pečeno obalo, pokrito je z železnimi ploščami. Letalo se močno stresa, ko pristajamo.

Naš pilot, visok človek, z močnim orlovskim nosom in izrazitimi potezami, vzbuja zaupanje. Mož mora imeti mrzlo, jekleno voljo. Stojimo med sipinami in čakamo. Nebo se je potemnilo, na morje ne vidimo, od vzhoda prinaša veter valove megla.

"Jule, Rado se zopet ni zmotil, ko nama je prerokoval, da se nocoj vidimo." — "In vsi bodo krivili tebe", se smeje Jule.

Okoli desete nama da pilot znamenje. Zbavimo se zopet v kamion in se prepeljemo na letališče. Vrata se zapro in že drsimo po jeklenih ploščah. Zopet smo v zraku. Krožimo kakor, da se vračamo. Ne, zbiramo se za skupni polet čez morje, Najina spremljevalca si natikata rešilne čolne in padala. Ko vidiva, da nam nihče ne pomaga, poskušava sama. Seveda vse narobe. Nazadnje se spomnijo in naju prevežejo s pasovi padala, da komaj diha. Napol sediva, napol leživa pri okencu na odejah. — Spremljevalca pričneta snemati rešilne čolne in jih zlagati na kup zadaj pri repu. Pripravljata letalo za sprejem ranjenec. Pozoveta tudi naju, da bi pomagala. Iz roke v roko si podajamo gumijaste čolne in Jule jih zлага.

Torej vendar proti domovini. Nenadno se posveti okoli naju, prebili smo se v solnce. Še vedno plavamo zelo nizko, komaj nekaj sto metrov nad morjem, na čigar gladini razločimo vsak val. Zelena voda se giblje kakor pred vrenjem. Pet temno zelenih kitov pa plava s širokimi plavuti kakor, da so se pravkar poglani iz morja v sonce. Veliki gobci so zaprti, na nepremične oči, okna sprednje kabine, padajo žarki.

Počasi se pričnemo dvigati. Vedno višje in višje, morje pod nami se modri. Nebo je čisto kakor kristal. Pa saj ni neba. Služiš neizmerno votlino, ki je večno temna, čeprav lije skozi ogromne prostore hladna, zlata luč. Nobenega oblaka ni. Iz daljnih višin se nenadno pripode lovci, nas obkrožajo, obletavajo, uganjajo nekaj časa svoje igre in odletavajo.

Kiti se vrtajo v višine. Spodaj v morski modrini se prikaže bel otok. Tako strašno samotni je. Čez čas na obzorju temna škrlatna zoba iz morja. Pošastna je v vodni pustinji.

Otoki se množe, nekateri razpotegnjeni, drugi ovalni. Človeka ni. Le skale, morje in nebo. Kakor v zgodbah o stvarjenju sveta, ko je duh plaval nad vodami. Šest kitov zamolklo bobni.

Spodaj na otoku hiše, vas ali mesto? Razločiva ulice in vendar je videti naselbina izumrta. Človek je zaradi višine, skozi katero se vrtamo, izginit, ostalo je le koščeno zemeljsko ogrodje.

Plavamo nad kršno obalo. Naprej ali nazaj? Zdi se mi, da nazaj. Se vračamo? Ne. Nekje iščejo kiti pot čez gorovje. Višina se čuti vedno bolj. Skozi čevlje prihaja hlad. Najina spremljevalca sta odprla termosovko s čajem in podgrizujeta. Midva sva na to pozabila. Tudi najina zaloga višjega tropinovca je že kaj skromna.

Nad meglenim morjem, ki spodaj pokriva gorovje, bobni. Zopet se pripode lovčki in se bliskajo v solnce. Kakor se je prej premikalo morje, se sedaj megle pod nami. Zemlje ni, časa ni, le neskončno svetli prostori. Zaslutiš, kako si majhen, skromna iskra. Tvoje življenje je en sam trenutek, vsebina le de

nje, da si premagal svojo težo. Veličastna zmaga.

Padamo. Megle se razdele, pretaka jih veter med temnimi gozdni pobočji. Vsak hip zdrknemo in se zopet dvignemo. Kiti slovejo nad globokimi gorskimi prepadi. Skrbljivo nas obletavajo lovci.

Ogibamo se naselbin in plavamo ob robu gorovja. Zemlja je zasnežena in tiha. V dalji, na daljnem obzorju šrbina gora. Klek! Nič se ne varam. Še vedno enakomerno bobnenje. Med snegom vasica, razločijo se pozgani domovi. Samočito se vije reka med vrhami. Ob reki temne lise na snegu. Tod so padale bombe. Zaveš se, da po tej zemlji še vedno divja vojna. Iščeš v gozdovih, kje se skrivajo partizani.

Nenadno nova gora: Risnjak! Domovina je blizu. Kakšno te bom zagledal? Po treh letih potikanja po ječah in taboriščih. Okoli in okoli ravnine položni gozdni hribi. Po treh letih smrke. Kako vitka stoji v zasneženem gozdu in si s pahljastimi iglami dela senco ob deblu.

Padamo. Angleški spremljevalec si stiska nos. Jule čuti bolečine v ušesih. Kajpada padamo. Ne plavamo več v vrsti. Razdelili smo se. Gledam skozi okence. Čisto blizu je vas, gruča hiš. Vse naokoli sneg. Slemenaste strehe so temne, nizke stene med golim drevjem bela in majhna okence. Doma smo. Nad domovino; nad slovensko vasjo. Vidim ljudi, vozove. Prvo letalo že drsi po snegu. Sedaj ne morem več dvomiti. Pristajamo za slovensko vasjo. Sneg se blišči, letalo se lahko stresa, obstane. Ne zanima me več, kako pristajajo ostala letala. Jule se mi smeje, ko ga vprašujem, če je resnica.

Od kod in zakaj nepremagljivo hrepenenje, ki me je skozi višine pripeljal nazaj? Tri leta sem živel v zavesti, da sem suha veja. Ostalo mi je v življenju kaj malo in vendar veliko. V prsih mi je plamtela le še ljubezen do po pasje preganjanega človeka, ki je skozi desetletja spremljal moje življenje. V strahotni klavnici, ko je usoda mojega naroda že ležala na tnalnu, mi ni mogla ugasniti volja do dela in do življenja. Pokoren tem ukazom sem se moral vrniti domov k živemu človeku v živo zemljo.

Ubijalski fašizem mi je poskušal vzeti vse, kar živi od mladosti z mano in v meni. Gozdove, skale, polja, svetle vode, zrak in človeka, njegovo besedo in pesem. Oropati me je poskušal skromne življenske sreče, ki nihče brez nje ne more živeti.

Življenje nas je postavilo pred izbiro, ali na tej ali na oni strani. Na tej strani je moral na

ŠKRAT

KAKO DOBITI RUSIJO

Po mojem skromnem mnenju se ne more vzeti Rusije s trdom, ne s trmo, lahko pa vzameš s prijateljstvom. Napoleon jo je skušal stisniti z železjem, Hitler pa s trdom glavostjo. Predsednik Truman naj skuša zavzeti Rusijo s prijateljstvom in vse se bo odloži!

rod v dvajsetem stoletju teke in njenega udobja v gozdu skrivati se kakor zver med dan pred smrtjo, ker ni mogoče živeti v fašistični ječi. Na strani del naroda, oslepe od zgodovinske zmote, le okvečjemu valpet nasilja, in čne duše, ki se stiskajo pod pušč, da bi minila ploha odnesli suho kožo.

Ni bilo treba biti Slovenec, volj je bilo, da si človek v tem dolžnosti do sočloveka družbe pa si vedel, kako se rati odločiti, ne glede, da umrl, če bi se svojemu nju izneveril. Vse ideje in ljubezen se tehtajo le z njeno pred smrtjo.

Zgodovina pozna nešteto gverilskih bojev. Partizanski borba našega naroda je edinstvena. Sredi sovražniške sed, od koder preti noč in najbolj okrutna smrt, si je ganjani narod pod grobovni smrekami ustvaril svojo tehniko in knjigo. Ustvarjajo čama družba z umljivimi človeki a z neupogljivo voljo. K lanja se v življenju merili z velikimi merili. Ali morovi narod, član človeške družbe, giniti? Katera sila in s pravico bi lahko takemu človeku ukazovala, kako živeti? Vi partizanski grobovi po vseh vah, po gozdovih, pod nami požganih domov pri se živih sreih, da se volja življenja in svobode ne da štiti.

Vse to sem razmišljal, ko sem se napravljal na pot, stalo pa mi je doživeti, je noga skozi sneg dotakniti mače zemlje.

Konec prihodnjic

KUPUJTE VOJNE BONUS

"BUT TWO CAN LIVE AS CHEAPLY AS ONE, THINK OF THE FOOD AND FUEL WE CAN CONSERVE IF YOU MARRY ME."

Dušica Rožamarija

(SVETNICA IN NJEN NOREC)

Agnes Gunther

Poslovenil Boris Rihteršič

(Nadaljevanje)

"Gospod profesor spi, gospod asistent pa ne sme brez njega ničesar dati..."

"Ga bom pa zbudil."

Odhiti iz spalnice, sestra s paljočo ogelnicco pa za njim, dokler ga ne zagradi za suknjič.

"Gospod grof," šepne in groza jo je, "to je nemogoče..."

Gospoda profesorja zbuditi!...

"Videli bomo, ali je res nemogoče," vzkligne Harro odločno.

"Gospod grof, profesorja ne bo iz sobe. Skozi vrata bo vprašal za pulz in vročino. Gospod profesor mora imeti svojih pet ur spanja. Zadnja noč je preživel v avtu! Tudi drugi ljudje ga se čaka. Nocoj ima v Wurzburgu spet operacijo. Kako bo delal, če mu ne privoščite petih ur?"

Brez sape je prihitela sestra, mlado, blede bitje, za njim, da bi rešila svojemu gospodarju spanje.

Torej čakajo tudi drugi...

sveto bolečino ni on sam na svetu. Tako obstane in pogleda pod sestro...

"Saj morate vendar videti, da se brez pomoči ne morem vrniti k svoji ženi..."

Sestra se ga drzne prijeti za roko. "Tudi gospod profesor vam ne bi ničesar dal, če bi ga ujezovali. In zelo bi ga ujezovali, če bi ga zdalej zbudili. In nocoj mora prepirati mater šestih otrok, ki in v zvezi z rakom..."

Harro spusti roko, ki je že počivala na ključki. Gospoda se je boji, naj se le jezi, toda pred je čovjek in šest zapučenih črvič, ki v roko, od katere je odločno vsa njihova sreča.

Harro se vrne po stopnicah in se zavoljo. Počasi stopi v spalnico. Ze po njegovi stvari, ki se pozna, da ne prinaša pomirila.

K njeni postelji sede spet. Harro, blede roka počiva na njeni roki, in njene oči ga gledajo v družbo, ki nima bolečine. In iznenada in s krvavi hrbet ter začne drhteti in...

"Oh, Harro!" — Se nikoli ga ni po čuti videla, da bi bil jokali. Ali zna jokati?

Sestra se iznova zgrozi. To se volja, in na zasebnih domovih, če bi bilo v bolnišnici, bi reznik in pomožni zdravnik najla tako odvedla moža iz sobe na posteljo. "Gospod grof, pojdite, mu tiho ukaže z odločno, ki jo čuti celo on v svoji močnem bedi."

Toda še zmerom je tu nekdo, ima svojo voljo. To je grofič, ki je doslej pustila, da so ali z njo, kar so hoteli, ki se ni upirala in je z molčečo strpežljivostjo prenašala strah ure. Njene oči so tuje in govorilne, in plemenitost njegovega obraza zbujala strah.

"Vi pojdite ven!" ukaže.

"Ne smem. Sobe ne smem zapustiti."

"Pa pojdite v sosedno sobo in stane tam, dokler vas ne počim."

In sestra prvič v življenju ne boga izrecnega ukaza svojega gospodarja. V sosedno sobo gre celo vrata zapre za seboj. Nemogoča volja je nad njo.

"Harro, najdražji," šepeta Rožamarija. "Pojdi sem in poži glavo na mojo posteljo. Da bom potolažila."

Boža ga po laseh.

O, kako so mu solze dobro delale, ki ne boža samo njegovega čela, ampak tudi njegovo dušo.

"Naj bom pri tebi, da bi se vsaj malo odpočila."

"Saj tudi potrebno ni. Tebe nam in tolažila te bom. Poslušaj, kako sladko pojo ptice, kako sladko. Pri tebi bom ostala, če 21. julija."

Harro. Ali mar ne veš, da bi te bila skoraj zapustila? In Henrika. Mrzle roke so že segale po meni. Molčeča bitja so se že bližala. Oh, toda vidva sta me držala tako trdno, ti in oče. Zmerom sta me iztrgala iz njihovih rok, ki so me hotele odnesti v svojih sladkih, vlažnih pajčolanih."

Harro kleči pred njo. Vse sestrine opomine je pozabil. Komolca opira ob rob postelje, glavo naslanja ob roke in jo gleda. Njen tuji lepi obraz, njeno čelo, na katerem leži spet ista skrivnostna svetloba kakor tisto noč, ko se je rodil njegov sin. Takšna mora biti čela, ki jih je oplazil angel smrti s svojimi dolgimi temnimi krili, si misli.

V njegovo srce se vžge to. Počasi ji mora, kako je bilo v Martovi sobi.

"Rožamarija, boga v nebesih sem prosil zate. Vseh sedem tence sem raztrgal. In slišal me je. K meni se je sklonil. Iz svojih neizmernih višav, čez zvezde in solnce k meni. Tipljem okoli sebe, in ničesar ne morem razumeti. K meni. K praški, k črnu. Ze enkrat mi je odgovoril, ko sem ga iskal, tisto noč, ko sem zvedel, da boš ti moja. In potem samemu sebi nisem mogel verjeti. Bil sem zaljubljen, presrečen norec pri palmah in morskem lesketu v krasu zvezd. Takrat človek marsikaj čuti! Tako sem se iz samega sebe norčeval in skušal utrditi svoje srce!"

"Videla sem te, Harro, pri pini, si stal iztezal roke pod nebo."

"Videla si me? Da, pri pini."

"In mislila sem si: z bogom govorim. In zahvaljuje se mu."

"O, Duša, o, Duša!... Spet moram jokati... Ne, pusti me. Vse moram iziti iz sebe."

Njene velike oči žare. Ne, ne bo prišla brez njega v nebeski vrt. Njene skrivnosti vzeveto iz nje.

Zunaj šine kvišku svetel soj. Ptice zapojejo na vse grlo. Nikoli ne bo Harro pozabil njihovih napol budnih glasov tistega jutra.

"Saj ne vem, kaj delam, Rožamarija. Svoje življenje bom moral vendar izpremeniti. Vse,

Opomini glede racijoniranja

Meso, sir, maslo, konzervirane ribe in mleko

Rdeče znamke K-2 do E-1 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Procesirana jedila

Modre znamke T-2 do N-1 so veljavne vsaka za 10 pointov.

Sladkor

Sladkorna znamka št. 36 za 5 funtov sladkorja je veljavna do 31. avgusta.

Cevlji

Znamke št. 1, 2 in 3 z zrakoplovom v knjižici št. 3 so veljavne do preklica. Prihodnja znamka stopi v veljavo s 1. avgustom.

Kurilno olje

Znamke št. 1, 2, 3, 4 in 5, so sedaj veljavne, vsaka za 10 galonov.

Gasolin

Znamka A-16 je veljavna za šest galonov gasolina. Znamke B-7, B-8, C-7 in C-8 so veljavne vsaka za pet galonov gasolina za nedoločena časa. Na licu vsakega kupona mora biti napisano ime države in licenčna številka. Pri prošnji za dodatno količino gasolina je treba navesti rekord prevoženih milj.

Zganje

25. perijoda za zganje se konča 21. julija.

kar sem doživel, me sili k temu."

Rožamarija se malo nasmehne.

"Oh, da bi ti izpreminjal svoje življenje! Saj mora biti bog vsak dan vesel, če te vidi. Kaj hočeš izpreminjati? Tako dober si z menoj in s Henrikom, tako zvest. In tvoja umetnost! Ali si napravil kaj takega, česar božje oči ne bi smele videti?"

Harro opre spet glavo ob roke in pomisli. "Pa vendar, Rožamarija, se mora nekaj izpremeniti v najglobljem bistvu. Če človek tako dolgo razbija po sebi, da postane trd..."

"Trd, Harro? Kdaj si bil z menoj trd?"

"Kako si dober, da mi to rečeš, kako si dober. Proti tebi nisem hotel biti nikoli, toda vem, da sem dostikrat bil."

"Nikoli, Harro, nikoli. Ničesar ne vem. Alimislš, da bog ni videl, kaj si napravil iz uboge, napol zamrle Dušice? Srečna sem, Harro, v tebi! Blažena sem."

"O, Rožamarija, kako znaš tolažiti! Kako znaš tolažiti," šepne in njegove oči se spet orose.

"Ali znam tolažiti? Ne bom pustila, da bi nama kdo vzel srečo. Zdaj imava vsaj nekaj, kar je večno. Trdno država svoj zlati trak, s katerim sta povezani najini srca k bogu."

In oba umolkne in se zagledata v svetlikačice se jutro.

OSEMINTRIDESETO

POGLAVJE

Gospod profesor

Težki, mračni dnevi. Curljače dež, v zlati hiši pa moreča tišina. Nihče ne sme videti mlade gospodarice. Profesor s sokoli mi oči se je v avtomobilu odpeljal ter pustil v hiši svojega asistenta in blede sestro. Vrnili se bo pa kmalu, in dokler ga ne bo, ne smeta nikogar spustiti k Rožamariji.

In Harro se potika po svoji zlati hiši sem in tja in hodi v delavnico, kjer prebiva Henrik čez dan. Časih stoji ob obokanih oknih zgornjega nadstropja,

odkoder se najdalje vidi. Dalje ne gre, kajti tam se obrne pot k njegovi slavnostni dvorani. Slavnostna dvorana! Kar je Mart zgoraj vse počel in odstranil sledove doktorjevega dela, hodi kakor na trnih okoli. Sam s seboj govori na glas, toda tako rezko, da ga nihče ne razume, potem pa iznenada obstane kakor kip, dokler se ne zdrzne, kakor bi se bil zbudil iz globokih sanj.

In Harro se zdi, kakor bi prebival v hiši, ki so ji pobrali vsa stekla iz oken, da lahko hrulje skozi oknice vsi viharji in da ni niti kottička, kjer bi se lahko varno skril.

Čez nekaj dni pride spet profesor. Ko je pogledal Rožamarijo, je prišel s čudno medlim pajčolanom nad svojimi sokolimi očmi k Harro in mu rekel:

"Pojdite zdaj k svoji ženi. Ze prej bi vam bil lahko dovolil kakšen kratak obisk, za pet minut, toda ti kratki, a nepomembni obiski bolnika samo po nepotrebnem razburjajo. Zdaj lahko ostanete nekaj časa pri njej."

Harro globoko zadaha in vpraša:

"Ali ste zadovoljni?"

"Precej. Vam se bo seveda najbrž zdelo, da ni nikakšnega izboljšanja. Operacija je bila zelo nevarna in nikoli se je ne bi bil lotil, če bi bil vedel to, kar zdaj vem. Nikoli. Vse je viselo na lasu. Zato sem zdaj z uspehom zadovoljen. Daljši počitek bo njena visokost seveda morala imeti. Toda če pojde vse dobro, upam, da se bo visokost do jeseni spet pozdravila. Ne smem pa zamlčati, da lahko pridejo kakšne komplikacije."

"Seveda, seveda," zamrmra Harro in poskusi krotiti viharne občuteke sreče, ki pretresa njegovo dušo.

PIVO V ZARJOH

VEČ VRST

EMERY'S BAR

961 Addison Rd.

Hull Signs United Charter

Former Secretary of State Cordell Hull, a delegate to the United Nations conference at San Francisco, who was unable to attend because of illness, is shown signing the United Nations charter at the state department in Washington. Hull, although ill, was consulted by other delegates before and during the conference. Charter met with his active support.

AMERICAN HEROES

by JULIAN OLLENDORFF

WHEN the tanker Virginia was struck by enemy torpedoes and exploded, Mike Kuzma, seaman, suffered severe burns in the blazing gasoline. He ignored his hurts, however, when he saw two shipmates worse off. He succeeded in towing both men out of the flaming area and supporting them until picked up by a rescue crew. Kuzma was awarded a Merchant Marine Distinguished Service Medal. Hundreds of thousands of dollars in War Bonds must be sold to replace that tanker and the fuel.

U. S. Treasury Department

1904

1945

Naznanilo in Zahvala

V bridkižalosti in globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nemila smrt posegla v našo družino in nam odvzela našega preljubljenega in nikdar pozabljenega sooproga in dragega, srčno ljubljenega očeta

JOSEPH ADAMITCH

ki ga je po dolgi in mučni bolezni Bog poklical k sebi in je spreviden s sv. zakramenti zatisnil svoje mile oči ter za vedno zaspal dne 20. junija 1945.

Rojen je bil dne 26. januarja 1904 v Johnstown, Pa. V Clevelandu je bival od svojega desetega leta.

Po opravljeni sv. maši v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., je bil dne 23. junija položen k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom prirčno lepo zahvalimo Rev. J. E. Čelesniku za podeljene sv. zakramente in ko so ga prišli pokropiti. Prirčno se želimo zahvaliti tudi Rev. Victor Tomcu za opravljeno slovesno sv. mašo in za ganljive cerkvene obrede ter tolažilni govor v cerkvi.

Zelimo se zahvaliti vsem, ki ste ga obiskovali v njegovi bolezni in vsem, ki ste nam bili v pomoč in tolažbo ter nam s tem na en ali drugi način kaj dobrega storili v teh žalostnih dnevih. Posebno se zahvalimo za tolažbo in vso pomoč Mrs. Rudolph Novince. Obenem se tudi iskreno zahvaljujemo vsem, ki so prišli pokojnega kropiti, se poslovili od njega ter se udeležili pogrebne sv. maše ter ga spremili do groba.

Prirčno zahvalo naj sprejmejo člani in članice društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in društva št. 4276 IWO, ki so molili za pokojnega.

Našo zahvalo naj sprejmejo številni darovalci krasnih vencev, ki so okrasili krsto v blag spomin pokojnega in sicer: Mr. in Mrs. Louis Kozlevčar in družina, Mr. in Mrs. Joseph Adamich Jr. iz Barbertona, O., Mr. in Mrs. Joseph Adamich Sr. in družina iz Barbertona, O., Mrs. Sophie Tisovec, Mary in Joyce Peter, Mr. in Mrs. Anthony Tisovec, Mr. in Mrs. Joseph Krall, Mr. in Mrs. John Asseg in družina, Mr. in Mrs. Philip Gornik in hčere, Mrs. Rose Sedey in hčere, Mr. in Mrs. Rudolph Novince, Mrs. Mary Najniger, Mr. in Mrs. John Najniger, Mr. in Mrs. Rudolph Najniger, Mr. in Mrs. Andrew Gruss in družina, Mr. in Mrs. Philip Smith in družina, društvu sv. Jožefa št. 169 KSKJ, delavci Fisher Body Cleveland Plant No. 1, Local No. 45 Fisher Body Co., Local No. 307 U. A. W. in IWO Lodge No. 4276.

Prirčna zahvala tudi vsem, ki so v tako obilnem številu darovali za sv. maše, ki se bodo brale v mirni počitek blage duše in sicer: Mr. in Mrs. Louis Kozlevčar in družina, Mr. in Mrs. Joseph Adamich Jr. iz Barbertona, O., Mr. in Mrs. Anthony Adamich iz Barbertona, O., Mr. in Mrs. Joseph Krall, Mr. in Mrs. Victor Janeczich iz Ely, Minn., Mrs. Sophie Tisovec, Mr. in Mrs. Paul Cook, Mr. in Mrs. Frank Tomažič, Mrs. Mary Najniger in družina, Mr. in Mrs. Joseph Sauric Sr., Mr. in Mrs. Philip Najniger, Mr. in Mrs. Joseph Sauric Jr., Mr. in Mrs. Andrew Kovach, Mr. in Mrs. Rudolph Novince, Mr. in Mrs. John Gornik, Mr. in Mrs. Christ Chermelj, Mr. in Mrs. Joseph Koncilja, Mrs. Frances Oražem in hčere, Mr. in Mrs. Frank Laarich, Mr. in Mrs. John Asseg in družina, Mr. in Mrs. John Kozel, Mrs. Hedy Lauther, Mr. in Mrs. John Zaletel, Mrs. Mary Anzlovar, Mr. in Mrs. Frank Znidarsic, Mr. in Mrs. Joseph Klun in družina iz Ely, Minn., društvu sv. Jožefa št. 169 KSKJ Mr. Charles Godec, Mrs. A. Zabukovec, Mr. in Mrs. Jim Novak, Miss Stefania Sedmak, Mr. in Mrs. Wm. Butts, Mr. in Mrs. Stanley Zupančič, Mr. in Mrs. Anthony Okicki, Mr. Frank Zupančič, Mr. John Brodnik, Mr. in Mrs. Anton Bokal, Mr. in Mrs. John Brinovec, Mr. in Mrs. Robert Brinovec, Mr. in Mrs. Joseph Majcen, Mr. in Mrs. Philip Vura, Miss Mary J. Princ, Mr. in Mrs. Joseph Valenčič Sr., Mr. in Mrs. Joseph Ferra, Mr. in Mrs. Gus Petelinkar, Miss Christine Najniger, Mr. in Mrs. F. Maher Jr., Mrs. Julia Struna in Alice, Mrs. Christine Bolden, Mr. in Mrs. Frank Krzic in sin, Mr. in Mrs. Richard Mooney, Mr. in Mrs. Mike Marolt, Mr. in Mrs. Henry Wood, Mr. in Mrs. Joseph Pavsel, Mrs. J. Mersnik in delavci v Dept. 14 pri Fisher Body Plant. No. 1.

Enako se želimo prirčno zahvaliti vsem, ki so dali brezplačno svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu in sicer: Mr. in Mrs. Anthony Adamich iz Barbertona, O., Mr. in Mrs. Joseph Adamich Jr. iz Barbertona, O., Mr. in Mrs. Anton Tisovec, Mr. in Mrs. John Gornik, Mr. in Mrs. John Asseg, Mr. in Mrs. Rudolph Novince, Mr. in Mrs. Andrew Gruss, Mr. in Mrs. Matt Gotovac, Mrs. Pauline Mausar, Mr. in Mrs. Philip Smith.

Nadalje naj sprejmejo našo iskreno zahvalo nosilci krste, ki so položili ranjkega k večnemu počitku in sicer članj društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ in člani društva IWO št. 4276 ter delavci iz Dept. 14 od Fisher Body Plant No. 1. Ravno tako vsem, ki so nam izrazili sožalje s poslaniimi kartami in pismi.

Prav prirčna zahvala naj bo izrečena pogrebniemu zavodu Jos. Zele in Sinovi in Mrs. Joseph Zele za vsestransko prijazno postrežbo ter za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Če smo slučajno katero ime pomotoma prezrli, prosimo, da nam oprostite, ker se želimo vsem najprirčneje zahvaliti.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in dragi oče, ljubil si svoj dom in svojo družino. Teško nam je pri srcu, ker te sedaj ni več med nami, ker že te je odpoklical Bog in moral si se ločiti od svojih dragih. V ljubezni in hvalečnosti te bomo ohranili vedno v sladkem spominu in pošiljamo prošnje k Bogu, da naj ti on sedaj obilno poplača in naj ti podeli večni mir v zasluženem počitku in nebeska luč naj ti sveti.

Zalujoci ostali:
MARY, soproga; JOSEPH, sin;
JOSEPHINE, mati; MARY KOZLEVČAR, sestra.

Cleveland, O. 20. jul. 1945.

Pomladni sen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Priridil I. H.

(Nadaljevanje)

Naslednjega dne, opoldne gre Wolf čez Rolandov trg. Kot slučajno obstoji pred izložbenim oknom gospe Gundetove in si je prizadeval, da bi pogledal v trgovino. Ali ne vidi tam dve beli, nežni roki? Ali ne vidi ljubeznivega obraza deklice, kako se sklana nad pisanimi trakovi? To je bilo vse tako naglo, mogoče semo igrača njegove bujne domišljije. — Naglo gre dalje; toda čez nekaj trenutkov se ni mogel premagati, da se ne bi vrnil, upajoč, da bo videl krasno bitje. Imel je srečo: nedaleč od Gundetove trgovine jo sreča. Že od daleč je opazil njeno kot gaze vitko postavlo. Opazil je, kako se je zganila, ko ga je zagledala in kako se ji je rdečica razlila po licu, ko je šla mimo njega. Kmalu nato se obrne in jo vidi stati pred nekim izložbenim oknom in tudi ona je gledala za njim.

Naslednjega dne se zopet srečata in ravno tako dan pozneje. Zda to ni bilo več slučajno, temveč sam je iskal to priložnost in ker je vsakokrat opazil, da je zardela, je vedel, da še tudi sama zanima zanj. Čutil je, da se od tega dekleta, še predno jo je natančneje poznal, ne bo mogel več odstraniti. Kam pa naj to pelje — kako bo končalo? S poroko? Nemogoče, — on, potomec stare, ugledne družine, kastnik — ona pa navadna modistinja, ki mu ni mogla za njegov stan in red prinesiti ničesar drugega kot nenavadno žensko lepoto.

Več dni je razmišljal, kaj naj bi naredil — samo da bi enkrat govoril z lepim dekletom! Kako pa se ji naj približa? In če — potem mora tudi sam biti na jasnem, kaj pravzaprav hoče. Takoj je ni mogel zasnubiti — preveč bi v tem slučaju tvegala. Na vsak način bi se moral posloviti od svojega priljubljenega stanu, on, ki je z dušo in telesom služil svojemu kralju. In: ali bi njena pridobitev zadostno poplačala njegovo žrtv?

Stranski ga je neprenehoma opazoval. Opazil je veliko izpremembo v Wolfovem življenju — prej vedno miren in premišljen — zdaj pa nemirna naglica. Moralo je biti nekaj silnega, mogočnega, kar je njegovega prijatelja tako vznemirilo. Nič več ni tega mogel opazovati, zato ga nekega večera obišče v njegovem stanovanju. Wolf je zamišljen ležal na divanu, ko mu je bil Stranski naznanjen.

— O, pozdravljeni, — zakliče in skoči pokonci, — kateri dobri duh vas pripelje k meni v takem vremenu?

— Vaš dobri duh, — odgovori pomembno, — nekoliko se moram še oddahnuti; — dvojne stopnice do tukaj gori — puh — kako more le človek stanovali v drugem nadstropju. Kojak? Da, tega pa bom! Na zdravje! — Kozarec izprazni z enim požirkom. — To mi dobro de pri tako hladnem majniškem dnevu.

— Izvolite cigareto?

— Hvala, da. Saj veste, moje vrste?

— Nimam mnogo, da bi kdo izbiral.

— Seveda, kdor je tak kadilec kot vi. Prižge cigareto in piha dim v kolobarjih proti stropu, medtem ko se udobno giblje v naslanjaču. — Tako, zdaj je prijetno — saplot, ne vem, kaj je to, pri vas se vedno počutim najbolje.

— Tako, to me veseli; samo pridite večkrat. Vas imam najrajši pri sebi, ker ste dober fant, — pravi iskreno Wolf.

— Ali je res, Wolf? To me zelo veseli, ako pravite tako. Na to, kar govore drugi živjgam. Nekaj jih je, veste, oni trije, ki vedno sede spodaj pri isti mizi. Bog ve, tako so mi zoprni s svojimi priljubljenimi obzaji, potuhnjenci, ki človeku ne privoščijo malo denarja, ako ga ima malo več kot sami. — Razgrel se je in pri tem vedno bolj zibal naslanjač.

— Počasi, — se smeje Wolf, — jaz sam tudi nimam ničesar! — Pustite jih v miru. Tudi meni niso nič kaj preveč pri srcu, posebna še Bruner.

— Seveda je vse ležeče na medsebojnih odnosajih. Ta bi tudi najraje videl, da bi šli vsi v krtovo deželo. Kajti po njegovem mnenju ste mu bili samo vi na poti pri Ulrihovich — dekle je kar noro za vami. — Pustite vendar to, Stranski. Povejte rajši, kaj hočete piti — plzenca ali pa lahko moželsko vino — imam nekaj steklenic.

— Ne, rajši plzenca, ako vam je prav.

Ko strežnik odide, se Stranski pokrepča s poštenim požirkom. Nato pa zopet prične s prejšnjo zadevo.

— No, tajiti ne morete, da je Ulrihova čisto neumna na vas — lepo res ni več, kako leta za vami. Menda je nekoč rekla — imeti ga moram, moram, naj velja, kar hoče. Kaj pravite na to? Neumnost, kaj? Seveda je to dobra izbira, kajti pod palcem ima dovolj, lepo dekle je tudi, za moj okus pa nekoliko preobilna; rad imam le nekaj nežnega, dostojanstvenega kratko, postavno, kakoršno ima mala Winterjeva, vitko, pa pri vsem tem polno — in to samo mimogrede, gospodična Ulrihova — pa tukaj je nekaj — in s prsti pokaže, kot bi štel denar — napravite ji vendar veselje in poročiti jo, ne bi bilo tako slabo. — In ostro opazuje svojega prijatelja.

— Ne, — se glasi njegov skoro rezki odgovor. — Zakaj ne?

— Ker se prvič nikdar ne maram poročiti zaradi denarja, in drugič, ker tega oholega, površnega stvara ne morem ljubiti — brez ljubezni poročiti se, ne — rajši kot samec zaključim svoje življenje.

— Ali pa veste, Wolf, da me to vaše nasprotstvo proti lepi Gabriji živo napeljuje na nekaj drugega? — Stranski vstane in se postavi pred njega in položi svojo roko na njegovo ramo. Wolf se nekoliko zganje vsled presunljivega prijateljevega pogleda in pravi nejevoljen.

— Kaj vam pride na misel!

— Napeljuje me na misel, — nadaljuje Stranski, ki se ni zmenil za Wolfovo opazko, — da imate neko drugo radi in tudi vem, katero: ono malo modistinjo, po kateri se ozirate že celi teden —

— Stranski, kdo vam je dal pravico mene zasledovati? — zakliče Wolf ves rdeč v obraz. Skoči pokonci in naglih korakov dvakrat premeri sobo. — To ni lepo od vas, to je —

— Počasi, počasi, vem, kar vem in samo dobro mislim. Kaj pa imate sam od oboževanja? Ako vam dekle ugaja, za vruga vendar, pišite ji pismo in jo prosite za sestanek. Samo nočem, da bi še kdo drugi to videl. Brunerju na pr. je vaša velika izprememba postala očita, saj ga poznate, pravi špijon je. Poleg tega se pa drugi tudi že norujejo iz vas, kot bi bili boječ mladenič, ki se ne upa nagovoriti lepega dekleta. Wolf, bodite mi odkriti!

Wolf stoji pri oknu s čelom naslonjen na šipo. Zunaj je deževalo, kot iz škafa, samo tu in tam je naglo šla kaka postavla pod dežnikom. Stranski stopi k njemu.

— Kaj vidite tukaj tako zanimivega? Pridite sem in mi odgovorjajte! — Potezne ga za seboj in ga potisne na divan, sam pa obstoji pred njim: — Tedaj, ali imate radi malega dekleta?

— Da, da, — zakliče Wolf, — toda ne izprašujte me več — ne vem, kaj bo iz tega. Ta sladki obraz me zasleduje noč in dan.

— To je povsem pripristvar — ali vam nisem rekel — Ne, Stranski, pustite me v miru s svojimi nasveti. Ako se ji približam, hočem tudi natančno vedeti, zakaj napravim kaj takega, kaj pravzaprav hočem in drugega nič.

— Tedaj boljše rečeno, ženi ti se! Seveda se ne maram zoperstaviti vašim nazorom, toda priporočam vam, da premislite, ako je dekle tudi vredno postati žena pl. Wolfa. Kajti zdi se mi, da zelo misli na možitev. Lep obraz pa za kaj takega ni dovolj. Saj niti ne veste, ako sploh zna pisati. Neizobražena žena je velika zapreka za izobraženega moža in posebno za takega, kot ste vi. Ali ste pa tudi mislili na to, da morate pustiti svojo službo?

— Na vse, — odvrne nekoliko potr. — Stranski, imate prav! Mogoče bom ozdravel od te neumne bolezni, ko bom enkrat dekle nekoliko boljše spoznal. Ali ne veste, da ji mora biti človek naklonjen, samo ako jo vidi?

Stranski zažvižga in se nekam čudno smeje.

— Velik otrok ste, Wolf, — ravno dekleta, ki izgledajo kot boginje, so najbolj zvyte kokečke. Sicer vam pa želim, da se ne bi opekli; škoda bi vas bilo.

Odločite se kratko: pišite ji, samo da se enkrat rešite tega cinčanja sem in tja. Potem pa mi boste tudi povedali, kako se bo vse izšlo. Na mojo molčečnost se lahko zanesete. Zda vam moram tudi priznati, da sem se že tudi jaz za njo zanimal. Ako bo z vami kdaj govorila o meni, ne mislite ničesar slabega o meni.

Tako obotavljajoče je to prišlo iz njegovih ust, da ga Wolf začuden pogleda. — Kaj pa je vendar, Stranski?

— Do sedaj sem vam zamolčal, da se mi je dogodilo isto kot Hartu. Tudi jaz sem se zagledal v njo in skušal sem, da bi ji povedal. Toda ni me pustila blizu. Kratko: prav pošteno me je navadno pogledati me s svojimi velikimi očmi in govorila je z glasom, da sem se počutil pred njo kot poreden šolski paglavec, ki je prejel svojo kazen.

To priznanje mu je bilo vidno težavno. Mnogokrat se mu je tekom pripovedovanja zaletelo in v zadregi se je vlekel za svojo bradico, katero je sicer zelo skrbno negoval.

Pa tudi na Wolfovem obrazu je bilo vsled priznanja videti neko zadrego in nekoliko razdražen pravi:

— Da imate tako malo spoštovanja do dekleta, ki je sama sebi prepuščena, in ji vsiljujete svojo naklonjenost!

— To je mogoče ena izmed sto, kateri kaj takega ni mogoče vsiljevati; v tem imam izkušnje. Da še enkrat omenim Winterjevo, kaj bi rekli vaši domači, ako bi jim to sladko stvarico pripeljali kot njihovo sorodnico?

Wodfov obraz se zmrči. — Stranski, to me ne briga. Delam, kar hočem sam. S svojim očetom sem vsled njegove druge žene sprt, in moj brat, — skomigne z rameni in molči.

Sočutno ga Stranski opazuje. — Ubogi revež, — pravi tiho.

— Moje življenje se mi je zaradi onega spora zagrenilo, — nadaljuje Wolf, — sam sem, nikdo za mene ne vpraša. Ako tedaj ne bi bil imel dr. Sonca, v čigar prijazni hiši sem dobil nekaj nadomestila za vse ono, kar sem izgubil, kdo ve, kaj bi se bilo z menoj zgodilo. Škoda ga je.

(Dalje prihodnjik)

G.I. Meets General—His Father

Rarely, if ever, does a mere lieutenant greet a general of the army with "hello, pop." But Lt. Bruce Arnold did it that way when he met his dad, General of the Army H. H. Arnold, on Okinawa. The general is commanding general of the army air forces. His son is with the 834th AAA on Okinawa. Meeting took place during recent inspection trip.

PRODA SE

hiša Colonial tipa, s 14 sobami, nahajajoča se na državni cesti Route 6, šest milj od Euclid Ave. Hiša ima pet kopalnic, 2 ognjišča, vdolan ledeniški sistem, "stoker" gorkoto na vroč zrak, 5 akrov krasno obdelane zemlje; zelo primeren prostor za pravi klub, trgovino ali turistični dom, ali pa se hišo lahko predela za 2 ali 3 stanovanj.

Privatni lastnik mora prodati, da uredi zapuščino, in je cena le del originalne cene. Pokličite IV 7468.

New Members of President's Cabinet Sworn In

Rep. Clinton P. Anderson of New Mexico, upper left, who was sworn in as secretary of agriculture by Justice Wiley Rutledge. Before a gathering of over 2,000 in department of justice, Tom C. Clark of Texas took oath of office from Judge Thurman Arnold as attorney general. Lower right shows Democratic National Chairman Robert E. Hannegan as he was sworn in as postmaster general. Upper right, Judge Lewis B. Schwelienback of Washington takes oath as secretary of labor from Judge Sherman Minton of Indiana.

Za delavce Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKE ZA HIŠNE SLUŽABNICE

ZA POSLOPJA V DOWNTOWN
ZA VES DAN ALI DELNI ČAS
Polni čas šest večerov v tednu od 5.10 pop. do 1.40 zj.
Stalno delo—Zahteva se izkaz državljanstva—Zglaste
Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 8
od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah
The Ohio Bell Telephone Co.

Išče se jeklarske delavce

Plača od ure
Ohio Iron Works Co.
4300 PERKINS AVE.

Mali oglasi

B. J. RADIO SERVICE
1363 E. 45 St. HE. 3028
Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatih

Priporočilo hišnim gospodarjem!

Sedaj je čas, da si pobarvate vaše hiše
Mi vam naredimo prvovrstno delo po zmernih cenah. Se priporočamo.

VICTOR KOVAČIČ
1253 Norwood Rd.
EN 2549

CVETLICE ZA VSE SLUČAJE
Venci, šopki, corsages itd.
DELL BRAMLEY FLORAL SHOPPE
1264 East 71st Street
nasproti cerkve sv. Franiška
Henderson 0750

OHIJSKO VINO
\$2.50 gal.—Prve vrste
EMERY'S BAR
961 Addison Rd.
Odperto do 2.30 zj.

NOVA IZDAJA
Angleško-slovenski
besednjak
(English-Slovene Dictionary)
Sestavil Dr. F. J. Kern
Cena \$5.00

Dobi se v uradu
ENAKOPRAVNOSTI
6231 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio

OGLAŠAJTE V —
"ENAKOPRAVNOSTI"

Cedar Point
ON LAKE ERIE
The Playground of the Great Lakes
MAKE your reservations early at Hotel Breakers. 1,000 rooms. Moderate rates. Excellent meals. Relax on the world's finest, white sandy beach. All sports. Every vacation amusement. Dancing nightly.

On U. S. Route 6 and Ohio 2.
Easily reached by rail, bus or hourly steamer from Sandusky.
S.S. THEO. ROOSEVELT
9 a.m. daily from Cleveland.
Steamers also from Detroit & Toledo

CEDAR POINT-on-Lake Erie
SANDUSKY, OHIO
Open June 16 thru Labor Day

Za delavce

UČITE SE
Jeklarskega

Plača od ure
Dobri učitelji
Ohio Iron Works Co.
4300 PERKINS AVE.

Mali oglasi

Hiša s lepim
vrtom

Naprodaj v Euclidu
E. 222 St., hiša s 8
bungalow, lota je pa
Vse je v dobrem stanju
\$9,000. Kdor se zanima
oglas pri

Ed Kovač
960 E. 185 St.

Brivnica
Odda se v najem
opremljeno brivnico.
Na PLESEC gasolinjski
Waterloo Rd. in vogo
St.

Išče se
garažo na E. 63 ali E.
Naslov naj se pusti v
lista.

Nanovo bar
hišo za eno družino.
proda za samo \$4,000.
kota in v izvrstnemu
žurite se ker za to cen
prodana. Pokličite GL

Delo na far
Išče se delavca, da bi
farmi. Dobra plača in
na. Pokličite, pišite ali
zglaste pri

Jos. Kovač
Stevens Blvd., Willow
Tel.: Willoughby

Dajte vaš
sčistiti sed
ša postro
boljše de
nez in di
sčiščen
cuum."
\$4 do \$6
National Heat
Postrežba širom
FAirmount 65

SKEBE & ULLE

PLUMBING AND HEATING COMPANY

15601 WATERLOO RD. KEnmore 7248

Nanovo položimo vodne cevi in sčistimo odvodne kanale. Dajte vaše naprave za gretje na paro in vročo vodo sedaj pregledati! — Mi prodajamo plumberski in grelni material ter istega tudi instaliramo.

NOČNI KLIC:

MIKE SKEBE—KE 4614 AL ULLE—IV 1788